

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

מי הוא ישוע? — חלק 2 • פתבי הקדש לפי המלך ג'יימס עם מספרי סטרונג

מי הוא ישוע • חלק 2 — הכהן על הכסף, הזרע המבטח, והאב, והבן, ורוח הקדש
מי הוא ישוע — מסע דרך התנ"ך, מבראשית עד התגלות

דבר פתיחה

המחקר הראשון שאל שאלה אחת. השאלה הייתה: מי הוא ישוע? המחקר הראשון עבר על פני המקרא כולו לשם התשובה, מהספר הראשון של המקרא ועד לספר האחרון של המקרא. אותו מחקר הסתיים בהערה כנה. ההערה ציינה את הדרכים שאותו מחקר ראה אך לא הלך בהן. מחקר שני זה הולך בשלוש מאותן דרכים. הדרך הראשונה היא מלך קדום שהיה גם כהן. הדרך השנייה היא הבטחה על אודות זרע. אלוהים שתל את ההבטחה הזו בגן. הוא חזר על ההבטחה הזו למשפחה אחת, דור אחר דור. הוא נשבע את ההבטחה הזו למלך. הדרך השלישית היא הדרך שבה המקרא מכנה את האב, הבן, ורוח הקודש זה לצד זה, בעוד המקרא ממשיך לומר שאלוהים הוא אחד. כל צעד בכל דרך נשען על פסוק מן המקרא המובא במלואו. שום דבר אינו נשען על מילתו של אדם בלבד. קרא כל פסוק לאט. שקול כל פסוק בעצמך.

שלוש שאלות שמחקר זה עונה עליהן:

1. מי היה מלכי־צדק, ומדוע קוראת המקרא לישוע כוהן לעולם על דברתי מלכי־צדק?
2. כיצד עוברת ההבטחה של הזרע מן הגן, דרך אברהם, דרך דוד, עד אשר הברית החדשה מכנה את הזרע כאדם אחד?
3. היכן מכנה המקרא את האב, הבן ורוח הקודש יחדיו, בעוד המקרא ממשיך לומר שאלוהים הוא אחד?

היסוד שהונח כבר — מי הוא ישוע

היסוד → ילד יולד + בן ניתן → ויקרא שמו אל גבור (ישעיהו ט, ו).

היסוד → ותקרא שם־יהוה הדבר אליה אל (בראשית ט"ז, י"ג).

היסוד → הדבר הַיה האלהים + והדבר נהיה בִּשְׁר (יוחנן א:א, יוחנן א:יד).

היסוד → נאם יהוה לאדני שב לימיני (תהלים קי:א).

היסוד → אַתְּ־הָיָה לְעוֹלָם עַל־דְּבָרֵי מֶלֶךְ־צֶדֶק (תהלים 110:4).

עוגן הפתיחה

זכריה 6:12 ואמרת אליו לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה איש צמח שמו ומתחתיו יצמח ובנה את היכל יהוה: **[H6780 tsemach]** (13) והוא יבנה את היכל יהוה והוא ישא הוד וישב ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם:

הנה האיש אשר צמח שמו → והיה כהן על־כסאו.

(המחשבות האישיות שלי: בישראל הקדומה, התורה שמרה על הפרדה בין משרת המלך ומשרת הכהן. זכריה ויג מציב אדם אחד בשתי המשרות בריזמנית. מחקר זה עוקב אחר אותו אדם לאורך כל התנ"ך.)

א. מלך שלם - כהן לאל עליון, לפני שנתנה התורה

בראשית 14:18 ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון: **[H8004 Shalem]**
[H4442 Malkiy-Tsedeq] (19) ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ: (20) וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל:

מלכי־צדק מלך שלם + כהן לאל עליון → הוא ברוך אותו + הוא נתן לו מעשר מכל.

(מחשבותי האישיות: מלכי־צדק עומד בספר בראשית בלא כל הצגה, בלא אב, בלא אם ובלא רשומת משפחה, מלך וכהן באדם אחד לפני שהיתה תורת משה. אברם נשא את הבטחת האלוהים, ואף על פי כן קיבל ברכה מאיש זה. במקרא, האדם הגדול מברך את הקטן ממנו (עברים ז"י:).)

תהלים 76:2 ויהי בשלם סכו ומעונתו בציון:

גם בשלם סכתו + מעונתו בציון.

(המחשבות האישיות שלי: תהלים ע"ג מציב את השם שלם לצד השם ציון, שהיא ירושלים. מלכי־צדק היה מלך אותה העיר שבה ימלוך דוד מאוחר יותר. חיילים יצלבו מאוחר יותר את ישוע מחוץ לחומת אותה עיר עצמה.)

תהלים 110:4 נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק:

נשבע יהוה ולא ינחם → אתה כהן לעולם על דברתי מלכי־צדק.

(מחשבותי האישיות: מלכי־צדק מופיע פעם אחת בספר בראשית, כאלף שנה לפני שדוד כותב את השורה הזו על כהן לעולם. המילה העברית מאחורי "נשבע" היא שבע (H7650, להישבע שבועה). אלוהים נשבע שבועה זו במילים "ולא ינחם", כך שהשבועה אינה ניתנת לביטול (תהלים ק"י, 4).

ב. ספר העברים פותח את השם — מלך הצדק, מלך השלום

עברים 7:1 כי זה מלכי צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר יצא לקראת אברהם בשובו מהכות את המלכים ויברכהו: (2) ואשר חלק לו אברהם מעשר מכל שמו יפרש מלך הצדק ועוד מלך שלם הוא מלך השלום:

מלך שלם + כהן לאל עליון → מלך הצדק + מלך השלום.

(מחשבותי האישיות: ספר העברים מתרגם את שני השמות לקורא. השם מלכי־צדק פירושו מלך הצדק (להיות בצדק עם אלוהים). התואר מלך שלם פירושו מלך השלום.)

עברים 7:4 ראו עתה מה גדול הוא אשר גם אברהם אבינו נתן לו מעשר מראשית השלל:

התבוננו כמה גדול היה האיש הזה → אף אברהם האב הראשון נתן לו מעשר מן השלל.

עברים 7:11 על כן אלו היתה שלמות על ידי כהנת בני לוי אשר בה נתנה התורה לעם למה זה צריך לקום עוד כהן אחר על דברתי מלכי צדק ולא יאמר על דברתי אהרן: (12) כי בהשתנות הכהנה מן הצרך שתשתנה גם התורה:

כהן אחר צריך לקום על פי סדר מלכי־צדק → הכהנה משתנה + שנוי גם בתורה.

(המחשבות האישיות שלי: כהונת אהרן באה עם תורת משה. תהלים ק"י: ד' הבטיח כהן שונה, ולכן ספר העברים מסיק את המסקנה הפשוטה שכהונה חדשה מביאה עמה תורה חדשה. סדר מלכי־צדק עומד הן לפני תורת משה והן אחריה.)

עברים 7:20 וכפי אשר לא היתה זאת בלי שבועה: **[G1242 diatheke]** **[G1450 egguos]** (21) כי המה נתכחנו בלי שבועה וזה בשבועה על ידי האמר לו נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: (22) גם הברית טובה ויתרה היא אשר ישוע ערב אותה:

הכהנים ההם נעשו בלא שבועה + זה בשבועה → ישוע נעשה ערב לברית טובה יותר.

(מחשבותי האישיות: הכהנים במשפחת אהרן קיבלו את התפקיד בזכות לידה, בלא כל שבועת אלוהים מאחוריהם. כאן, בספר העברים, נזכר לבסוף הכהן היחיד שנעשה בשבועה — ישוע. ערב הוא אדם המקבל על עצמו אחריות לכל ההסכם, ולכן ישוע עצמו הוא הערובה לכך שהברית הזאת עומדת.)

עברים 7:26 כי נאווה לנו כהן כזה שהוא חסיד ותמים וטהור ונבדל מן החטאים ונשא מהשמים: (27) אשר איננו צריך יום יום ככהנים הגדולים ההם להקריב בראשונה על חטאתיו ואחרי כן על חטאת העם כי זאת עשה בפעם אחת בהקריבו את נפשו:

קדוש + תם + טהור + נפרד מחטאים → הוא הקריב את עצמו פעם אחת.

(המחשבות האישיות שלי: כל כהן גדול בישראל הביא קרבן בעד חטאיו שלו קודם כל. לכהן הזה לא היו חטאים משלו. הוא הקריב את עצמו, קרבן אחד, פעם אחת, הכהן והקרבן באדם אחד.)

מִבְּט שׁוֹנֶה, אוֹתָהּ תְּמוּנָה — לַחֵם וַיִּין בְּשֶׁלֶם, וְלַחֵם וְכֹס בִּירוּשָׁלַיִם

בְּרֵאשִׁית 14:18 ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון:

מלכי-צדק הוציא לחם ויין + הוא היה כהן לאל עליון.

מתיו 26:26 ובאכלם ויקח ישוע את הלחם ויברך ויבצע ויתן לתלמידים ויאמר קחו ואכלו זה הוא גופי: (27) ויקח את הכוס ויברך ויתן להם לאמר שתו ממנה כלכם: (28) כי זה הוא דמי דם הברית החדשה הנשפך בעד רבים לסליחת חטאים:

ישוע לקח לחם + הוא לקח את הכוס → זה דמי, דם הברית החדשה.

[פסוקים המחוברים יחד — אף לא פסוק אחד אומר זאת לבדו]

(המחשבות האישיות שלי: אין פסוק הקובע שהארוחה בשלם רמזה מראש לסעודת האדון. משום כך התג ניצב למעלה. תן לקורא לשקול את שתי הסצנות זו לצד זו.)

ג. זֶרַע הָאִשָּׁה — הַהִבְטָחָה שְׁנִטְעָה בְּגֶן

בְּרֵאשִׁית 3:15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב: [H2233 zera]

ובין זרעך ובין זרעה → הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב.

(המחשבות האישיות שלי: המילה העברית זרע (H2233, זרע) פירושה ילד, או הילדים הבאים אחרי אדם. אלוהים דיבר את ההבטחה הזאת בגן, ביום שבו החטא נכנס לעולם. עקבו כיצד זרע אחד המובטח עובר מאיש אחד לאיש הבא בפסוקים שלהלן.)

בְּרֵאשִׁית 26:3 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצת האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: (4) והרבייתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצת האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ:

אָקִים אֶת הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ → וְהַתְּבָרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ.

(מחשבותיי האישיות: כאן אלוהים חוזר ליצחק על אותה השבועה שאלוהים נשבע לאברהם על ההר. ההבטחה לא מתה עם אברהם. היא עברה דור אחד קדימה.)

בְּרֵאשִׁית 28:13 והנה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: (14) והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך:

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ וְאַלְהֵי יִצְחָק → וְנִבְרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל מִשְׁפַּחַת הָאֲדָמָה

(מחשבותיי האישיות: כעת ההבטחה יורדת שוב, אל יעקב. אלוהים דיבר כעת הבטחה אחת לשלושה אנשים באותה שושלת משפחתית, בשלושה דורות. ההבטחה נשארת על אותה שושלת.)

בְּרֵאשִׁית 49:10 לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים:

לֹא יִסּוּר שִׁבְט מִיְהוּדָה → וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים.

(המחשבות האישיות שלי: שרביט הוא מטה שמלך מחזיק בו כסימן לזכותו למלוך. ההבטחה מצטמצמת כעת ממשפחתו כולה של יעקב לשבט אחד, שבט יהודה. זכרו שבט זה, כי השם יהודה חוזר לקראת סוף המחקר הזה.)

ד. הַזֶּרַע שֶׁהִבְטַח לְדוֹד — כֶּסֶף לְעוֹלָם, שְׁנִשְׁבַּע בַּשְּׁבוּעָה

2 שְׁמוּאֵל 7:12 כי ימלאו ימיך ושכבת את אבתיך והקימתי את זרעך אחריו אשר יצא ממעיך והכינתי את ממלכתו: (13) הוא יבנה בית לשמי וכננתי את כסא ממלכתו עד עולם:

וְהַקִּימֹתִי אֶת זֶרְעֶךָ אַחֲרָיִךְ → וְכִנַּנְתִּי אֶת כֶּסֶף מַמְלַכְתּוֹ עַד עוֹלָם.

(המחשבות האישיות שלי: שלמה, בנו של דוד, בנה את בית המקדש. אך כיסאו של שלמה לא עמד לעולם, כי הממלכה נחלקה לשניים אחרי מותו. לכן ההבטחה לכיסא לעולם חורגת מעבר לשלמה, אל בן גדול יותר של דוד.)

תְּהִלִּים 132:11 נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטןך אשית לכסא לך:

נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד אֱמֶת -- מִפְּרִי בִטְנְךָ אִשִּׁית לְכֶסֶף לְךָ.

(המחשבות האישיות שלי: ההבטחה לדוד הפכה כעת לשבועה, בדיוק כשם שההבטחה לאברהם הפכה לשבועה. אלוהים התחייב במילים "לא ישוב ממנה" (תהלים קלב, יא). המלך העתיד לבוא יבוא מגופו של דוד, ולא מאומה אחרת.)

מִבְּט שׁוֹנֶה, אוֹתָהּ תְּמוּנָה — שְׁתֵּי שְׁבוּעוֹת בְּסֶפֶר תְּהִלִּים, וְאִישׁ אֶחָד

תְּהִלִּים 132:11 נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטןך אשית לכסא לך:

נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד אֲמַת -- מִפְּרִי בִטֶּן אֲשִׁית לְכַסֵּאֲלֶךָ.

תְּהִלִּים 110:4 נִשְׁבַּע יְהוָה וְלֹא יִנָּחַם אֶתָּה כֹּהֵן לַעֲוֹלָם עַל דְּבַרְתִּי מַלְכִּי צֶדֶק:

נִשְׁבַּע יְהוָה וְלֹא יִנָּחַם → אֶתָּה כֹּהֵן לַעֲוֹלָם.

[פסוקים המחזירים יחד — אף לא פסוק אחד אומר זאת לבדו]

(מחשבותי האישיות: שני מזמורים מתעדים שתי שבועות של אלוהים, שבועה אחת למלך מגוף דוד, ושבועה אחת לכהן לעולם. אין אף פסוק בודד בספר תהלים האומר ששתי השבועות נופלות על איש אחד, ולכן התיוג עומד למעלה. הברית החדשה מכנה את ישוע ככהן הנשבע וכמלך המובטח מזרע דוד (עברים ז, 22-21; מעשי השליחים יג, 23).)

יְרֻמָּהוּ 23:5 הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ:

[H6780 tsemach] (6) בימיו תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה שמו אשר יקראו יהוה צדקנו:

הַקְמַתִּי לְדָוִד צֶמַח צֶדִיק → וְזֶה שְׁמוֹ אֲשֶׁר יִקְרָאוּ, יְהוָה צֶדֶקְנוּ.

(מחשבותי האישיות: המילה העברית לצמח היא צֶמַח (H6780, ענף, נצר), אותה מילה שבה השתמש זכריה לתיאור האיש שהוא כהן על כסאו. המילה המודפסת יהוה באותיות גדולות היא שם הברית של אלוהים. אם כן, איש שנולד בשושלת דוד נושא את שם אלוהים עצמו.)

E. הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה נֹקֶבֶת בְּשֵׁם הַזֶּרַע — וְהַזֶּרַע הוּא הַמָּשִׁיחַ

מַתִּי 1:1 ספר תולדת ישוע המשיח בן דוד בן אברהם:

יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ + בֶּן דָּוִד + בֶּן אֲבִרָהָם.

(המחשבות האישיות שלי: הברית החדשה נפתחת ברשימת יוחסין. הפסוק הראשון עצמו קורא לישיע בן דוד ובן אברהם, שתי שושלות ההבטחה בבת אחת. המשפט הראשון של הברית החדשה עונה על התקווה העתיקה ביותר של הברית הישנה.)

הַגִּלְטִים 3:16 וְהֵנָּה לְאַבְרָהָם נֹאמְרוּ הַהִבְטָחוֹת וְלִזְרְעוֹ וְלֹא אָמַר וְלִזְרְעֶיךָ כֹּאֲלוֹ לְרַבִּים אֲלָא כֹּאֲלוֹ לְיַחִיד וְלִזְרַעְךָ וְהוּא הַמָּשִׁיחַ:

[G4690 sperma]

לְאַבְרָהָם וְלִזְרְעוֹ נֹאמְרוּ הַהִבְטָחוֹת → וְלִזְרַעְךָ, אֲשֶׁר הוּא הַמָּשִׁיחַ.

(מחשבותי האישיות: פאולוס קורא את ספר בראשית בזהירות רבה. הוא בונה את כל הטענה על מילה אחת ביחיד, זרע, ולא זרעים. אחר כך הוא נוקב בשם האדם, המשיח.)

מַעֲשִׂים 13:22 וַכֹּהֲסִירוּ אוֹתוֹ וַיִּקֶּם אֶת דָּוִד לְמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם אֲשֶׁר גַּם הָעֵיד עָלָיו לֵאמֹר מִצָּאֵתִי דָּוִד אֶת בֶּן יִשִּׁי אִישׁ כְּלָבִי וְהוּא יַעֲשֶׂה אֶת כָּל חֲפָצִי: (23) וְזֶה הוּא אֲשֶׁר מִזְרְעוֹ הַקִּים הָאֱלֹהִים כִּפִּי הַהִבְטָחָה גּוֹאֵל לְיִשְׂרָאֵל אֶת יִשׁוּעַ:

וְזֶה הוּא אֲשֶׁר מִזְרְעוֹ הַקִּים הָאֱלֹהִים כִּפִּי הַהִבְטָחָה גּוֹאֵל לְיִשְׂרָאֵל אֶת יִשׁוּעַ.

(המחשבות האישיות שלי: פאולוס הכריז זאת בבית כנסת, בית שבו נהגו היהודים להיאסף לשמוע את הכתובים. במשפט אחד הוא מציג את כל חוט השני של המחקר הזה, כי אלוהים הקים את המושיע המובטח מזרע דוד. אחר כך פאולוס נותן את שמו של המושיע, ישוע.)

2 טִימֹתִי 2:8 זָכוֹר תִּזְכֹּר אֶת יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ הַנֶּעוֹר מִן הַמַּתִּים אֲשֶׁר הוּא מִזְרַע דָּוִד כִּפִּי בְּשׁוֹרְתִּי:

יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ מִזְרַע דָּוִד + אֲשֶׁר קָם מִן הַמַּתִּים.

(המחשבות האישיות שלי: פאולוס מקפל את כל הבשורה (החדשות הטובות) לשורה אחת לטימותיוס. פאולוס בחר רק בשתי עובדות, שישוע המשיח הוא מזרע דוד, ושאלוהים הקים את ישוע המשיח מן המתים. שורת ההבטחה והקבר הריק עומדים יחד במשפט אחד.)

חֲזוֹן יוֹחָנָן 22:16 אֲנִי יִשׁוּעַ שְׁלַחְתִּי אֶת מַלְאָכִי לְהָעִיד לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי בִפְנֵי הַקְּהָלוֹת אֲנֹכִי שָׂרֵשׁ דָּוִד וְתוֹלְדָתוֹ כּוֹכֵב נֹגֵה הַשָּׁחַר:

אֲנִי הַשָּׂרֵשׁ וְצֶאֱצָא דָּוִד + כּוֹכֵב הַנֶּגֶה שֶׁל הַבֶּקֶר.

(המחשבות האישיות שלי: ישוע אומר את הדברים האלה על עצמו, כמעט המילים האחרונות של כל התנ"ך. צאצא דוד הוא בן שנולד בשושלת דוד, ושורש דוד הוא זה שממנו צמחה השושלת עצמה. ישוע הוא גם הצאצא וגם השורש.)

1. האב, הבן ורוח הקודש - נקראים זה לצד זה, ובכל זאת אדון אחד

דְּבָרִים 6:4 שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד: [H259 echad]

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד.

(מחשבותי האישיות: פסוק זה עדיין שולט על כל מה שמתחתיו. שום דבר בעמוד הזה אינו מוסיף אלוהים שני או אלוהים שלישי. החזק כל פסוק שלהלן לצד דברים ו': 4.)

מַתִּי 3:16 וַיְהִי כַאֲשֶׁר נִטְבַּל יִשׁוּעַ וַיִּמָּהַר לַעֲלוֹת מִן הַמַּיִם וְהֵנָּה נִפְתָּחוּ לוֹ הַשָּׁמַיִם וַיֵּרָא אֶת רֹחַ אֱלֹהִים יוֹרֶדֶת כִּיּוֹנָה וְנָחָה עָלָיו:

[G4151 pneuma] (17) וְהֵנָּה קוֹל מִן הַשָּׁמַיִם אֹמֵר זֶה בְּנִי יְדִידִי אֲשֶׁר רָצָתָה נַפְשִׁי בּוֹ:

רוּחַ אֱלֹהִים יֹרֶדֶת כִּיּוֹנָה + קוֹל מִן הַשָּׁמַיִם → זֶה בְּנִי יְדִידִי.

(מחשבותי האישיות: ספרו את מה שקורה בסצנה הזאת. הבן עומד בנהר, רוח האלוהים יורדת כיונה, וקול האב מדבר מן השמים. האב מדבר את המילים האלה על הבן, לא הבן על עצמו.)

מבט שונה, אותה תמונה - אותו הנהר, כפי שסיפר האיש שעמד שם

ג'ון 1:32 ויעד יוחנן ויאמר חזיתי הרוח כדמות יונה ירדת משמים ותנח עליו: (33) ואני לא ידעתי אולם השלח אתי לטבל במים הוא אמר אלי את אשר תראה הרוח ירדת ונחה עליו הנה זה הוא אשר יטבל ברוח הקדש: (34) ואני ראיתי ואעידה כי זה הוא בן האלהים:

ראיתי את הרוח יורדת מן השמים כיונה → זה הוא בן האלהים.

(המחשבות האישיות שלי: יוחנן המטביל מספר את אותה סצנת הנהר כעד שעמד שם. אלוהים הודיע ליוחנן המטביל מראש שהרוח היורדת ונשארת היא האות הממונה. אז האב נתן את האות, הרוח היתה האות, והבן קיבל את האות.)

מתיו 28:18 ויגש ישוע וידבר אליהם לאמר נתן לי כל שלטון בשמים ובארץ: (19) לכו ועשו לתלמידים את כל הגוים וטבלתם אתם לשם האב והבן ורוח הקדש:

כל השלטון נתן לי → והטבילו אותם בשם האב והבן ורוח הקדש.

(מחשבותי האישיות: ישוע נוקב בשלושתם זה לצד זה בציווי אחד. הוא נוקב באב, בבן וברוח הקודש. לימוד זה אומר רק את מה שהפסוק אומר.)

ג'ון 14:16 ואני אשאלה מאבי והוא יתן לכם פרקליט אחר אשר ישכן אתכם לנצח: [G3875 parakletos] (17) את רוח האמת אשר לא יכל העולם להשיגו באשר לא יראהו ולא ידעהו ואתם ידעתם שכן הוא אף יהיה בתוכם:

ואני אשאלה מאב אבי ויתן לכם פרקליט אחר → את רוח האמת.

(המחשבות האישיות שלי: משפט אחד מכיל שלושה שוב, שכן ישוע מתפלל, האב נותן, והמנחם בא. שימו לב למילה אחר. ישוע היה העוזר שעמד לצד התלמידים, כן ש"מנחם אחר" פירושו עוזר אחר כמו ישוע.)

ג'ון 14:26 והפרקליט תוח הקדש אשר ישלחנו אבי בשמי הוא ילמדכם את כל ויזכירכם את כל אשר הגדתי לכם:

המנחם, הוא רוח הקודש → אשר האב ישלחנו בשמי.

(המחשבות האישיות שלי: פסוק זה אינו משאיר מקום לניחוש לגבי זהות המנחם. הפסוק קורא למנחם במפורש רוח הקודש. האב שולח את רוח הקודש בשם ישוע, שוב שלושה שמות בפסוק אחד.)

2 הקוריתאנים 13:14 חסד האדון ישוע המשיח ואהבת האלהים והתחברות רוח הקדש עם כלכם אמן:

חסד ישוע המשיח אדנינו + אהבת האלהים + התחברות רוח הקדש.

(המחשבות האישיות שלי: פאולוס מסיים איגרת שלמה בברכה אחת הנושאת שלושה שמות. חסד פירושו חסדו של אלוהים שאף אדם אינו זוכה בו, וקהילה פירושה שיתוף משותף. פאולוס, יהודי קפדן שהודה באלוהים אחד כל חייו, עדיין הציב את האדון ישוע המשיח, האלוהים, ורוח הקודש זה לצד זה בברכת פרידה אחת.)

1 פיטר 1:1 פטרוס שליח ישוע המשיח אל תושבי תפוצות פנטוס גלטיא קפודקיא אסיא וביתוניא: (2) הנבחרים מקדם כפי דעת אלהים האב בקדוש הרוח אל משמעת ישוע המשיח ואל הזית דמו חסד ושלוש למכביר יהיו לכם:

הידיעה מראש של האלוהים האב + הקידוש של הרוח + דמו של ישוע המשיח.

(המחשבות האישיות שלי: פטרוס פותח את מכתבו באותו האופן שבו פאולוס סיים את מכתבו. ידיעה מוקדמת פירושה לדעת דבר לפני שהוא מתרחש, וקדושה פירושה להיות מובדל בשביל האלוהים. שני שליחים שונים כותבים את אותה תבנית תלת-שמית.)

אפרים 4:4 גוף אחד ורוח אחד כאשר גם נקראתם בתקות משמרתכם האחת: (5) אדון אחד אמונה אחת טבילה אחת: (6) אל ואב אחד לכל שהוא על כל ובכל ובתוך כלכם:

רוח אחד + אדון אחד + אלהים ואב אחד לכל.

עתה הצב עדים אלה זה לצד זה. מתי מראה את הבן בנהר, את הרוח יורדת, ואת קול האב. ישוע מצווה על טבילה בשם האב, והבן, ורוח הקודש. ישוע מבטיח את המנחם, רוח הקודש, אשר האב שולח. פאולוס חותם איגרת באדון ישוע המשיח, האלוהים, ורוח הקודש בברכה אחת. פטרוס פותח איגרת באב, ברוח, ובישוע המשיח במשפט אחד. מעל לכל הפסוקים האלה עומדת פקודה אחת. "שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד" (דברים 6:4). המקרא לעולם אינו קורא לזה סתירה. הוא מציין את כל הפסוקים האלה באותו הספר.

[פסוקים המחברים יחד — אף לא פסוק אחד אומר זאת לבדו]

(מחשבותי האישיות: הפסוקים קובעים במפורש שהאב, הבן ורוח הקודש נוקבים זה לצד זה, על ידי מתי, על ידי יוחנן, על ידי פאולוס, ועל ידי פטרוס. אף פסוק בודד אינו קובע במשפט אחד כיצד שלושת השמות ויהוה האחד של דברים ו' 4 מתאימים יחד. במקום שבו התנ"ך מפסיק

פי שניים

זְכַרְיָה 6:13 והוא יבנה את היכל יהוה והוא ישא הוד וישב ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם: **הוא יהיה כהן על כסאו.**

עברים 8:1 וזה ראש הנאמרים כי יש לנו כהן גדול היושב לימין כסא הגבורה בשמים:

יש לנו כהן גדול כזה → אשר ישב לימין כסא הגדולה בשמים.

חזון יוֹחָנָן 3:21 המנצח אתננו לשבת אתי על כסאי כאשר נצחתי גם אנכי ואשב את אבי על כסאו:

גם אני נצחתי + ואשב עם אבי בכסאו.

2 הקורינתיאנים 13:1 זאת הפעם השלישית אשר אבוא אליכם על פי שנים עדים או שלשה עדים יקום כל דבר:

על-פי שני עדים או על-פי שלשה עדים יקום דבר.

(מחשבותי האישיות: שלושה עדים אומרים שהכהן יושב על הכיסא. נביא מדבר, כותב ספר העברים מדבר, והאדון הקם לתחייה מדבר. הדבר מבוסס.)

הצל והגשמה

חשבונו על צל המוטל על הארץ. אתם יכולים לראות את צורת הצל. הצורה בלבד לא תגלה לכם מה מטיל את הצל. שני דברים שונים בגודל דומה יכולים להטיל צל דומה כמעט לחלוטין. הצל נותר תעלומה עד שהאור האמיתי מראה לכם את החפץ עצמו. אז אתם מביטים שוב בצל. אז אתם רואים שהצל נשא את צורת אותו חפץ מאז ומתמיד. זהו מה שהתמונות של הברית הישנה הן. תמונות הברית הישנה הן צללים אמיתיים, שנוצרו במדויק על ידי גוף אמיתי. המקרא מכנה דברים אלה "צל הדברים העתידיים לבוא, ועצם הדברים הוא המשיח" (קולוסים ב 17). הוא גם אומר שצל הוא "לא עצם התמונה" של הדבר עצמו (עברים י 1). לא היה איש יכול לקרוא את מלוא האמת מן הצל בלבד. כאשר המשיח בא, האור הראה את הגוף. זו הסיבה שלעולם איננו בונים תורה על צל בלבד. אנו קוראים לדבר צל רק כאשר אור הברית החדשה גילה לנו את הגוף שאליו הצל משתייך.

קולוסים 2:16 על כן לא ידין איש אתכם על דבר מאכל ומשקה או בענין המועדים וראשי חדשים ושבטות: (17) אשר הם צל הדברים העתידיים לבא וגופם הוא במשיח:

צל של דברים העתידיים לבוא → הגוף הוא של המשיח.

עברים 10:1 כי התורה בהיות בה צל הטבות העתידות ולא מראה עצם הדברים אין ביכלתה להשלים את הקרבים בקרבנות ההם אשר יקריבו תמיד מדי שנה בשנה:

התורה יש לה צל הטבות העתידות לבוא + ולא עצם תמונת הדברים.

Shadow בְּרָאשִׁית 14:18 ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון:

מלכי-צדק מלך שלם + כהן לאל עליון.

Fulfillment עברים 7:14 כי גלוי לכל אשר אדנינו זרח מיהודה מן השבט אשר משה לא דבר אליו דבר על הכהנה: (15) ועוד יותר ברור הוא אם יוקם על דמיון מלכי צדק כהן אחר: (16) אשר איננו על פי חקת בשר ודם אלא על פי כח חיים בלתי נפסקים: (17) כי העיד עליו אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק:

אֲדוֹנֵנוּ יֵצֵא מִיְהוּדָה → לְפִי דְמוּת מַלְכֵי-צֶדֶק קָם כֹּהֵן אַחֵר + לְפִי כַח חַיִּים בְּלֹא סוֹף.

(מחשבותי האישיות: אור הברית החדשה עצמו יוצר את הקשר הזה, שכן ספר העברים מציב את תהלים ק"י, 4 על ישוע. העברים ז' 14 נוקב גם בשבט יהודה, אותו שבט המחזיק בשרביט בבראשית מ"ט, 10. הצל בשלם היה מלך וכהן באיש אחד, והגוף הוא ישוע, המלך והכהן.)

סיום

עברים 4:14 ועתה בהיות לנו כהן ראש גדול אשר עבר בשמים הוא ישוע בן האלהים נחזיקה בהודאתנו: (15) כי אין לנו כהן גדול אשר לא יוכל להצטער על חליינו כי אם המנסה בכל כמונו אך בלי חטא: (16) על כן נקרבה בבטחון אל כסא החסד לשאת רחמים ולמצא חסד לעזרה בעתה:

יש לנו כהן גדול גדול + ישוע בן האלהים → בואו בבטחון אל כסא החסד.

הגלטים 3:28 ואין עוד לא יהודי ולא יוני לא עבד ולא בן חורין לא זכר ולא נקבה כי אתם כלכם אחד במשיח ישוע: (29) ואם אתם למשיח הנכם זרע אברהם ונחלים כפי ההבטחה:

כלכם אחד במשיח ישוע → ואם אתם למשיח אז זרע אברהם אתם ועלפי ההבטחה יורשים.

(המחשבות האישיות שלי: חוט הכהונה מסתיים בכיסא החסד, שם המקרא אומר לך לגשת באומץ. חוט הזרע מסתיים על סף ביתך שלך, כי אם אתה שייך למשיח, אזי אלוהים חושב אותך לזרע אברהם, יורש לאותה ההבטחה (גלטים ג':כ"ט). ישוע, המלך והכהן, עדיין קורא.)

מבחן תרגול

1. בראשית 14:18 — ומלכ־צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם הוֹצִיא לָחֶם וַיֵּין וְהוּא

(a) קונה שמרים וארץ

(b) כהן לאל עליון

(c) מלך הצדק

2. מתי ג':17 — והנה קול מן השמים אומר:

(a) זה בני אהובי אשר בו רצתה נפשי

(b) אתה כהן לעולם

(c) אתה בני אהובי אשר בך רצתה נפשי

3. תהלים קלב:יא — נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד אֲמַת לֹא יָשׁוּב מִמֶּנָּה:

(a) והכינותי את כסא ממלכתו עד עולם

(b) אתה כהן לעולם על דברתי מלכ־צֶדֶק

(c) מפרי בטןך אשית על כסאך

4. אֱלֹהֵי־גִלְטִים גִּטִּיז — לֹא אָמַר וְלִזְרָעִים כָּאֵלוּ עַל רַבִּים, כִּי אִם כָּעַל אֶחָד וְלִזְרָעֶךָ:

(a) כי ביצחק יקרא לך זרע

(b) אשר הוא המשיח

(c) והתברכו בזרעך כל גויי הארץ

5. זכריה ו':13 — וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁלַח עַל כִּסְאוֹ; וַיִּהְיֶה:

(a) כהן על כסאו

(b) הוא יישא הוד

(c) גבוה מן השמים

6. עברים 22:ז — עד כמה נעשה ישוע:

(a) כהן לעולם

(b) משרת המקדש

(c) ערב לברית טובה יותר

7. התגלות כ"ב:16 — אני שורש ותולדות דוד:

(a) הראשון והאחרון

(b) וכוכב הנוגה של הבוקר

(c) ראשית בריאת האלהים

מפתח תשובות: 1-b, 2-a, 3-c, 4-b, 5-a, 6-c, 7-b

איך המחקר הזה מתפצל

→ כיצד הצל מביא אור: מלכ־צֶדֶק פגש את אברם עם לחם ויין (בראשית י"ד:י"ח). ישוע לקח לחם וכוס בשולחן (מתי כ"ו:כ"ו-כ"ח). שום פסוק לא מחבר בין שתי הסעודות. שתי הסצנות עומדות זו לצד זו כדי שהקורא ישקול אותן.

→ כיצד הברית החדשה מפרשת זאת: כי בהשתנות הכהונה, יש בהכרח גם שינוי בתורה (עברים ז':12). הכהן השתנה. הברית השתנתה עם הכהן, וישוע הוא הערב לברית הטובה יותר (עברים ז':22).

→ מדוע המילים חשובות: "הצמח" הצדיק בירמיהו כ"ג:ה' ו"הצמח" בזכריה ו"י"ב הן אותה מילה עברית, צֶמַח (H6780). נביא אחד נותן לצמח את כיסא דוד. הנביא השני עושה את הצמח לכהן על אותו הכיסא.

→ כיצד זה נוגע אליך: הבטחת הזרע אינה נעולה בעבר. אם אתה שייך למשיח, אז אתה זרעו של אברהם, ויורש על פי ההבטחה (גלטים ג':29).

→ משמעות הדבר לנצח: שבועת האלוהים אין לה קץ. כהן לעולם (תהלים קי:ד). כיסא לעולם (שמואל ב ז:יג). הכהונה עומדת בכוחם של חיים בלתי נגמרים (עברים ז:טז).

→ שביל צדדי: יוחנן י"ד:16-17 ויוחנן י"ד:26 פותחים אל כל תורת המנחם, רוח הקודש. מה שהמנחם עושה בתוך המאמין ראוי ללימוד מלא משלו.

→ שביל ארנבים: בראשית מ"ט:י נפתח אל כל חוט שבט יהודה. החוט נמשך מהשרביט שנשאר עם יהודה ועד לחדר הכיסא בשמים, שם ההתגלות ה'ה' קוראת לישוע אריה משבט יהודה, שורש דוד.

→ התגלות אפשרית: ירמיהו כ"ג:ו נותן למלך ממשפחת דוד את השם יהוה צדקנו. המחקר הראשון עקב אחרי שם שנמנע מיעקב ונמנע ממנוח. כאן איש שנולד בשורש דוד נושא בפומבי את שם הברית של האלוהים. אין פסוק אחד המאחד את שתי התמונות. הצב את התמונות זו לצד זו והתבונן בהן.

מה עליך לעשות כדי להיוושע?

חֲבֵט בְּמַחְקֵר הַתַּנ"ךְ שֶׁלָנוּ — "מָה עָלֵי לַעֲשׂוֹת כְּדֵי לְהִנָּצֵל"

SOURCES & CREDITS

.Scripture: Modern Hebrew Bible (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated

.Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0)

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0);

.Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain)

.Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1)

.SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0) ©